

[SARKNAĆ *vb pf*

a *pochylone*.

inf sarknąć. ◇ *fut 2 sg* sarkniesz.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. sarkać.

Głośnym prychnięciem okazać niezadowolenie, obruszyć się: Przecię ty swoje porzesz, raz drażnisz, raz głaszczesz, Wierę mi nie dowierzaj, bo drugi raz sarkniesz. DramStp IV 1180.

sarknąć na co: Nuż v nas ząfię w Polfcze/ kto fye chce przypátrzyć/ co fye dzieie/ naydzie téz podobno ná co sarknąć. JanSyjon 104.

Formacje współrdzenne cf SARKAĆ.

MN